

„POKROK“ vychodí každý piatok.

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík Uh. Skalica (Szakolcza).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Štedrý večer.

Bor zelenkavý kryje inovat;
sňah vrzdí cestou, vetor mete;
už ticho a tma vládne v svete,
a ľudia idú hojno hodovať:
veď ejhľa „Štedrý večer“, dnes je,
čo časné, večné blaho nesie.

A na prilepku kahan blkoce
a osvecuje izbu malú,
kde deti malé strežú ovocie
ach dušou čistou bez špin kalu.
Tu riekne matka: klaknite si
a modlite sa vrúeno všetci.

A dievky tak si chutia chúďatá,
jak na lipovom kvete včely;
im usmieva sa tvárka guľatá;
lež matke v oku slzy tkvely.
Tu rieknu deti: matko ľúba
o proč sa tvár Vám v slzách kúpa?

Snáď videly ste lastovičí dom
tam v sieni a v ňom mladé deti?
jak rozletely sa tie pod nebom,
tak aj z vás každé pouletí
a nik to nevie na svete ver,
kde sláviť budete Štedrý večer?

A „Štedrý večer“, dnes sa dotára,
jak lastovička, nečakane
i do chatrče biednej drotára
a k lipovému si stolu stane.
Zri opekance, kašu, koláč,
med, trúbelky a ovoc toť máš!

„O Bože, čo si nám dal Ježiška
a s ňim aj radosť, mnoho darov:
ach ochraňuj nám v svete tatička,
a nás tiež obdar myslou jarou:
a keď nám detské letá minú,
o chraň nás Otče od zločinu.“

„O dievky moje, nám je dobre dnes,
sme rúče spolu, máme hody,
lež kto vie, kde je v širom svete
ves,
kto vie, váš otec kade chodí?
kto vie, kde trávi večer štedrý?
ach kto vie či ho, osud šetri?!”

I rieknu deti hlasom plačlivým:
„O modlime sa za tatička,
by blahý večer dnes dal Ježiš im,
o neplačte nám už mamička,
my budeme vždy dobrý v svete
dá Pán Boh, že to dožijete.“

Keď zarobíme peniaz vo svete,
my pošleme ho vždy Vám matko,
ach vy sa lepšie už mať budete,
a spočiniete s otcem sladko;
my n. Vianoce z dialnej zeme,
vždy domov k Vám sa dotiahneme,

Tak tešila sa, lež i plakala
tam v Tatrách čelad drotárova,
a čistým vďačným srdcom vítala
Ježiška, čo ich blaží, chová;
a v izbe tej viac blahažbolo,
než kde sa smialo slastí kolo.

Tichomír.

Vianočný strom.

Vianočný strom je stromom radosti, stromom nádeje, a veselosti nielen pre malé deti, ale i pre dospelých. Zvyk donášať do domov zelený ihličnatý strom na štedrý večer, ovešať ho dárkami a zažať na ňom sviečky, prišiel k nám z Anglicka a rozšírený je po celom svete. Neškodilo by keby sa tento zvyk ujal aj u nás a sovsheobecnal a stal sa pre naše ubohé, chudobné deti požehnaním.

Obliekajte deti, odievajte biedne siroty, dokazujte skutkami, že kresťania ste, vo spolkoch, v školách, v krúžkoch dá sa postaviť stromček, shromáždite sa okolo neho v pamäť narodenia Pána pred 1903 rokami.

Sláva Bohu na výsosti, pokoj ľuďom dobrej vôle!

Narodil sa nám!

Nad Betlehemom jasná hviezda žiary, nebesia sa so zemou spájajú, tá nespravodlivá, slzami a krvou zalievaná zem má byť posvätená, spasená. Kráľ slávy nebeskej zostupuje na zem, aby nás, otrokov, vymenil, spasil.

Milliony ľudu stonú pod jarmom otroctva, k nebesiam ruky spínajú, ku východu sa tvárou v modlitbách obracajú očakávajú, kedy vyjde so slncom hmotným, sinko spasenia? Kedy príde tá blažená chvíľa, že otrok s pánom sa budú objímať a ten ho bratom bude nazývať, uznávajú jeho ľudskú povahu a hodnotu?

Tisíce rokov trval krvavý boj o právo ľudstva, túžobne čakal svet Spasiteľa, a pozrite, on prichodí. Písmo sväté nám o ňom hovorí: „a slovo telom učinené je“. Pozrite, to „slovo“ božie to „slovo“ večné, leží v biede a chudobe, jako by chcelo dokázať, teba, ty biedny, chudobný, zotročený ľudu moj, teba, opustený, odkopnutý, všetkých práv pozbavený národe prišiel som spasíť.

Betlehem, mestečko chudobné, Kristus chudobný, okolo neho samá chudoba, všetko to, čím svet opovrhoval zjaví sa tam, aj bohatí Herodesi, zástupcovia vládnucého a majetného sveta a tí vraždia nevinné duše. Rachel plače... Kristus pravda a spravodlivosť uteká, ukrýva sa. A jako bolo na počiatku, tak bude vždy...

A pozrite, tá chudoba je vždy okolo Krista shromaždená. Herodesi, Kaifáši nevyhynuli, počet jejích zrástol, ale počet chudobných pastierov sa tiež nezmenšil. Čo chudobného, čo opusteného, všetko sa hrnie ku Kristovi, ktorý hlása mu lásku, rovnosť a braterstvo a preto všetko, čo je proti láske, rovnosti a braterstvu, každé násilie, každé utlačovanie, každá bezprávnosť, každé otroctvo je proti Kristu, nenie kresťanské.

A svet nenie vstave pochopiť myšlienku túto, lebo Krista nezná, nezná jeho život, nie jeho učenie.

Podte teda všetci, ktorí obťaženi ste, ktorí pod farchou a nespravodlivosťou života stonáte a padáte, podte všetci ubiedení a zotročení, ktorí plačete a nariekate, podte do chudobného Betlehema, ku chudobnejším jaslám, k najchudobnejšiemu Spasiteľovi, a spievajte hlasom veľkým, po celej zemi sa rozliehajúcim, lebo k tomu máte právo vy, ktorí pracujete a obťaženi ste a zapejte: Nám, nám narodil sa!

Noviny z blízka i z ďaleka.

(Dopisy).

— **Mojim spoluobčanom (Ljesek v Orave).** Ani vlastným očiam som nechcel veriť, keď som čítal dopis z Ljesku; zaplesalo mi srdce a prekvapilo ma, že 13 mojich spoluobčanov si „Pokrok“ predplatilo. Predsa už raz dačo! Znamenite ste sa zdržali. Predovšetkým ale pochvala a vďaka patria nášmu velebnému p. kaplánovi za jeho apoštolské účinkovanie. Dal by Boh, že by ešte tu mohol vidieť ovocie svojho neunavného namáhania. To my všetci citíme, že veľká ztrata zastihne nás, keď nám takých horlivých apoštolov, akým bol predošlý pán kaplán — sotva po dvojročnom účinkovaní preložia. Dva roky, ale u nás najdlhší čas. Veď tak od 16 rokov asi 10 kaplánov sme už mali. Tak krátke účinkovanie kňaza nemá žiadneho prospechu, kým sa oboznámi s ľudom a s okolnosťami, viac času je potrebné. Darma je, okúsia ten kalich aj iné obce, ako teraz sa to stalo z Námestovčanami, pokiaľ ich známy, horlivý vlp. kaplán zaujal sa za ten dobrý ľud. M. od prírody sme trpezliví, taký kalich sme

už okúsili a najmä teraz, keď sme od predošlého p. biskupa s takou napnutosťou čakali dovolenie o faru. Len nám sľubovali, teraz nás nechali v blate, pokiaľ vládne sa nepáči vymenovať ešte biskupa. Dokiaľže máme čakať? Svedčilo by sa, keby sme už videli, aký výsledok nášho namáhania, našej obetivosti, ktorú tak jednotlivci, ako celá obec priniesla pri stavaní fary (ako prvý kresťania, tak pracovali), pri složení základiny na dôchodky budúceho farára, ktorú pri zadosťučinení a vynahrádzaní susednej obce, Čimhovej, priniesli; všetko sama obec robí, i kostol si vystavila, i školu, 2 učiteľov udržuje, ani haliera nedostane podpory. Ľud sa chce vzdelávať, nechce mu dať voľcu! Snáď sa toho boja, že ten zdravý a statočný ľud pod vedením apoštola seba-vedomosť si nadobudne, že sa duševne a hmotne zmôže? Verte nám, to by nám neškodilo! S rozhorčenosťou musíme vždy na tú vec myslieť.

Preč, vy čierne myšlienky! Hľa, dostali sme na miesto apoštola druhého, v osobe známeho vlp. Tománka, ktorý s oduševnosťou sa zaujal za dobro naše, najmä za duševné vzdelávanie.

Stará naša chyba je, že čítanie a seba-vzdelanie za nepotrebnú vec držíme, šanujeme tých pár halierov na dobré knižky a časopisy. Dnes už i ty musíš čítať, vzdelávať sa, ináčie nie si nič hodný, budú robiť s tebou, čo chcú. A nie to peknejšia vec, keď sa 10—20 gazdov síde u kresťana, ako na príklad u sklepníka Adamcu a tam si večerami počítate, miesto vysedávania v smradľavej putike. Vy už viete, aká to krásna vec, a keby sme k tomu ešte „Čítateľský Kruh“ mali, akého ešte sotva máme v Orave. Ďaleko sme zaostali. Z novin sa naučíš, ako sa treba brániť proti opilstvu, proti úžerníkom, ktorí ssajú našu krv, ako sa máš zdržať voči úradníkom a svoje práva zastávať; ďalej, ako sa treba zdržať pri voľbách, či to už stoličných výborníkov a či vyslancov, aby sme nevolili takých pánov, čo za nás križom slámky neprehnú, veď naša obec dáva vždy smer pri voľbách. Naučíme sa, ako treba s osohom gazdovať, lebo tomu ešte nerozumieme, a len tak robíme, ako náš otec, starý otec a pradedo robieval. To nie dobre robíte! Tých a podobných vecí môžeme sa dočítať v „Pokroku“, ktorý nielen zo Skalice uverejňuje gazdovské a potravné zprávy, ale z celého Slovenska, veď je tomu venovaný. Dopisujte teda i z iných stolíc, z Oravou sa už zaoberá teda píše i vy, aké sú gazdovské pomery u vás, ako rozmýšľate o tej a o tej veci. Ja vám sľubujem, že napíšem jedno-druhé o našom postavení, čo máme, čo nám chýba a čo máme robiť. Napíšem Vám o našich „vyvolených“ spoluobčanoch. (Móric, Jozko Schlesinger), o našej zostalosti, o vystahovaní, čo držím do Ameriky, najmä ale do Slavonie, kde ich od nás mnoho ide.

Povzbudzujem vás, predplatte si na rok 1904, i na ďalšie roky „Pokrok“, veď taká obec, aká je Ljesek, mala by mať vyše 60 predplatiteľov. Odporúčajte to jedon druhému, veď, myslím, že tých 52 krajiarov môže i ten najbiednejší venovať na taký krásny a užitočný časopis, keď cez jedon večer za to „goralčisko“ vie dať židovi Moricovi a Jožkovi (však ho znáte) i dva razy toľko. Hor' sa bratia v mene božom, vstaňte už z temnosti, otvorte oči, keď vám ich otvárajú vaši úprimní priatelia, z ktorých nášmu velebnému p. kaplánovi patrí česť a uznanie. Sláva mu! Ostatné na budúce:

Ljeskovan.

— **Zo Šaština.** Vefactení a milí údovia spolkov šaštinských! Nechcel som sa od vás odobrať osobne, abych vás tým viac nezarmútil, ale tu v „Pokroku“ Vám úprimne s Bohom dávam pri odchode mojom.

Behom tých niekoľko rokov, ktoré som vo vašom milom kruhu strávil, sme jeden druhému ku srdcu prirástli. Za ten čas v oči všetkým našim nepriateľom sme nový, terajší časom primeraný život viedli v prospech ľudu chudobného. So šestákami sme začali a zakiaľ naše podujatia len v kolíske ležaly, my z posmechu našich nepriateľov, nič si nerobili s tým väčšou dôverou v budúcnosť ste všetci pracovali a dňom i nocou sa ustávali. Boh požehnal vašim snahám a už nie šestáky, ale stá-tisíce ste v rukách obrátili. V skutku s veľkými výsledkami spolkov i nepriateľov našich ste prestrašili a preto proti nám povstal už nie posmech, ale tmavá závišť a zloba.

Pri odchode mojom, prosím Vás, odhľadnite od mojej osobnosti, lebo tak jednoducho chladným rozumom Vám odkazujem, že keď sa Vám jeden gombík odtrhne, druhý si ľahko prišijete a chyba je s tým napravená; ale odhľadnúť nesmiete od našich spolkov, ktorých sa v láske pridžajzte a vtedy darobné budú smiechy našich nepriateľov a vzteky!

Moj verný spolupracovník, velebný pán Ladislav Nemečkay, už doteraz znášal pravú polovicu všetkých prác a preto, prosím Vás, venujte jemu vašu úplnú dôveru, lebo on prevezme teraz už celú správu jakožto verný priateľ ľudu.

S týmto zasielam moje srdečné pozdravenie na všetkých našich výborov v továrnych skladoch v Závodoch, v Novej Vsi, v Čároch, v Kuklove a v Šaštine a srdečne pozdravujem tiež aj ostatných údov iných obcí, ktorí s nami bojujú za chudobný, opustený ľud slovenský.

Moju priateľskú ruku podávam aj velebným pánom farárom, ktorí jako starostliví otcovia spolupracujú v prospech svojich ľudí a moju priateľskú ruku podávam tiež aj pánu dekanovi holičskému. J. Makás, kaplán.

— **Hasprunka,** či jako sa tá naša obec menuje, Szt. István. Už som raz bol písal do nášho „Pokroku“, ale darmo som čakal, moj článok nevidel svetlo. (Nemali sme kedy prepísať ho. Red.), ale, reku, budem peknejšie písať a sdelím zase jedno-druhé od nás. Dňa 8. decembra, jako známo, bol sviatok a shromaždili sme sa v kostole, ale nie k pobožnosti, než k pohoršeniu; náš pán organista a dve frajle prevádzali v latinskej či v maďarskej reči celý koncert s chórusa, nerozumeli sme z toho nič a všetok ľud k vôli trom musel mlčať. Nevoľa v ľude bola veľká. Pane organista a frajlenky, doma si môžete jakokoľvek vyspevovať, ale do chrámu nám inorečové spevy a pobožnosti nezavádzajte my sme Slováci a rozumieme len slovensky. Veru, náš pán farár by mal v tejto veci urobiť poriadok, lebo nenie radno ľud ďalej nechať dráždiť.

Máme u nás teraz nový zvon, kúpila ho obec s pomocou obetivého Pavla Chmelíka, ktorý na tento zvon daroval 500 korún. Napis je na ňom slovenský a latinský: Zvon uliaty za farára R. Kocúrek a Pavla Chmelíka, Pavla Masaroviča notariusa, Franca Ivana, rychtára. Boh odpláť bohato všetkým dobrodincom.

Čertovicu merajú naši židia aj v nedeľu, veselo. Všetkým čitateľom „Pokroku“ šťastlivé sviatky!

— **Kúty.** Už dávno čakám od nás dopis v našom milom „Pokroku“, ale nikto nechce sa odvážiť z našej obce písať. Tak som si zamienil, že sdelím Vám niečo od nás. Máme svätý čas vianočný. Na Štedrý večer zavznjú aj u nás pod oblokmí starodávne piesne, chudoba sa modlí a spieva, z malých okienok našich chalúp svieta veselá žiara do tmavej ulice a rodinky radostno sadajú okolo stola, aby požívali dary božie. Je to také posvätné ticho a keby ono trvalo celú noc to bolo by ozaj krásne. Ale po večeri je u nás tá špatná obyčaj,

že sa všetko hrnie do krčmy a tam pri karbane a čertovici — očakáva sa Ježišek. Mnohí farizeji sa vymlúvajú, že aj Svätý Jozef s p. Mariou išiel do hospody, keď nemohli nocľahu najst. Či nebolo by lepšie čítať evangelium a nábožné knihy a rozjímať o Spasiteľovi, o vykúpení človečenstva? a tak dočkať utiereň? Ako sa ide do toho kostola: lom, krik a zvada; ľudia, zanechajte takéto pohanské zvyky. Rodičia bedlite na vaše deti. Veru musí sa dobrý kresťan aj hanbiť! A na Štefana býva to tiež tak; tí, čo prídu zo služby z Rakús, myslia, že všetko musia premíhať cez sviatky. Slavme naše sviatky v srdciach poctivých, neotrávených špiritusom a spievajme s anjelmí.

Sláva Bohu na výsosti, pokoj ľuďom do brej vôle!
Roľník.

Kupujte v potravnom spolku!

Zlaté zrnka.

Opilec delník nezbohatne.
 Tučná kuchyňa, chudobný testament
 Buďte skrovní v jedle v šatoch, budú i časy lepšie
 Nekupuj zbytočné veci.
 Nerob dlhy, lebo tým predávaš slobodu svoju.
 Spoliehaj len sám na seba.
 K práci sa pričíň.
 Včas do postele, včas z postele.
 Kto len nádejou žije, hladý zomiera.
 Práci živi a blaží.

Vseličo.

— Licitácia zverínca. V meste Moskve vydržovala istá spoločnosť zverínec, v poslednom čase vyšly jej peniaze a živila levov a slonov a iné šelmy na dlh. Veritelia konečne spoločnosť zažalovali. Dražba vypadla slabo, slon v cene 50,000 korún vyšiel len 1200 kor., lev na 500 korún. Správa nechcela zvery takto zahodiť a vyhlásila za neplatnú celú licitáciu, ale licitanti nechceli peniaze. Na to prítomný úradník oznámil, že lvi a tygry nežrali už tri dni a povedal kupcom, aby si zvery z klieť odviekli a kázal dvere otvoriť, jak to videli kupci dali sa v nohy a prijali závdavky hneď nazpäť.

— Zavraždil otea pre 500 korún. V Pulji (Pola) žiadal hostinský Barbolie od svojho otea pozíčku 500 kor. Ponevác mu túto žiadosť otec odoprel, vypálil syn na neho 6 rán z revolveru, ranil ho smrteľne. Vrah dostavil sa sám k súdu.

— Náš rozpočet vojanský na rok 1904 vykazuje takéto položky: riadna potreba 285 millionov korún, mimoriadna 22 mill. kor., pre námorníctvo 29 mill. kor., mimoriadna 10 mill. korún. Toľko bude nás stáť vojsko. Tešte sa poplatníci!

Svoj k svojmu a vždy dl'a pravdy!!!

Drobné zprávy.

— Čenom gazd. potravného spolku v Unine: Všetci členovia, ktorí nemajú ešte podielu úpne splatené, týmto sa vyzývajú, aby svoje podlžnosti vyrovnali, ináč prípadne splatený obnos v prospech rezervnej základiny spolkovéj.

— Z Kátova nám píšu: Naše úrady si už trochu oddýchli, voda padla a nemusia rozmýšľať o tom, kam by sa Kátov presťahoval. Teraz chodí úrad po domoch a sbiera po 1 kor. 10 hal., tuším za snopy, ktoré dávajú predtým sedliaci . . . a mnoho chodia k Wajzovi . . . (Píšte budúce jasnejšie, tým vašim snopom nerozumieme. Red.)

— Smolenický ochotníci nám predstavujú v „Kat. Kruhu“ vianočnú hru: „Príchod Spasiteľa“. 26. 27. decembra a 3. januára.

— Vianočná hra „Štedrý večer“ od Dr. L. Okánika bude sa predstavovať v spolkovom dome na Božie Narodenie dňa 25. dec., v nedeľu dňa 27. dec. a na Nový Rok 1. jan. 1904. Ceny I. miesto na sedenie 1 kor. II. miesto na sedenie 60 hal., III. miesto na sedenie 40 hal., miesto na stáje 20 hal. Začiatok 7/8 hod. večer. Listky na sedenie sú k dostaniu u p. J. Teslika, vždy pred hrou do 2. hod. popoludni. Členom sa zvláštne pozvánky nerozposielajú Hostia vitani.

— V Holiči predstavia školské dievky „Pastiersku hru“ dňa 30. dec. 1903, v miestnostach r. kat. školy. Vstupné 40 hal. Začiatok o 6. hod. večer.

Spolok div ochotníkov v Holiči predstaví dňa 31. dec. na Sylvestra frašku „Tri ženy naraz“ o pol dvanástej scéna: Starý a nový rok. Na Nový Rok fraška „Bohaté dievča“. Začiatok o 8. hod. večer. Vstupné I. miesto 80 hal., II. 40 hal., III. 20 halierov.

— V Prešporke v miestnostach Jodžiho, bude na Sylvestra slovenský večerok. Spojený s tanečnou zábavou.

Tri pravdy.

„Boj sa zlého!“ Staré pravidlo. — Bol jedon kráľ, ktorý sa všemožne usiloval, aby len dobré svojim poddaným preukázal a ničoho sa tak nebál, ako toho, že by dakomu ukrivdil. Bál sa zlého skutku. A preto, že mnohdy sa stáva, že aj nevinný býva dľa okoličností posúdený a skrz skutky, ktoré nikdy nepáchal, trestaný, — nariadil, aby akýkoľvek zločinec, ktorý pred súd pohnatý bude a jeho vina sa dokáže, než by trestaný bol, pred súdom tri tak pravdy povedať, ktoré nie je vstave nikto podvrátiť. A keď by sa mu podarilo, také tri pravdy vyhlásiť, má byť omilostený; ináč ale dľa zákona trestaný.

Stalo sa, že tiež jedonho zločince lapili, ktorý od dávna už zlé skutky páchal, ale dosavád nikdy dolapený nebol. No, ale teraz mal toho veru veľkú kopu! Krádeže, šalbý, lúpežníctvo a podobné hriechy vyšly na svetlo a jeho vina bola celkom dokázaná. Ale než by ho mohli odsúdiť, bol oslovený, aby — chceli milosti kráľovej byť účastným, — tak tri pravdy predniesol, ktoré nikto zvrtnúť nemôže.

„Dobre,“ hovorí zločinec, „ale dovoľte, aby som päť minút o každej pravde rozmýšľať mohol, veď od toho závisí môj život.“

Bolo mu dovoleno. — Po päť minútach prehovoril: „Pánovia, prvú pravdu vám poviem: — „Ja som bol cez celý môj život zlým človekom!“

Sudca predloží otázku prítomným prisediacim a svedkom, či to môže dakto podvrátiť? Pravda, že sa nik nehlásil, lebo to bola skutočná pravda.

Teraz nových päť minút trvala prestávka. „Pánovia,“ prehovoril zločinec, „druhá pravda jest: „Na žiaden spôsob sa mi nepáči, že som touto cestou mal to šťastie s vami sa soznámiť.“

„No,“ hovorí sudca, „to ti, darebo, každý človek uverí.“

„Chvala Bohu,“ riekol zločinec, „že to aj pán sudca uzná.“

Za chvíľu zase sa ozval: „Tretia ale pravda je: že keď sa mi podarí odtiaľto vyviaznuť, jakživ z dobrej vôle sem neprídem.“

„Aj to ti, darebo, rádi uverime! A teraz, keď si nám tri skutočné pravdy riekol, máš milosť kráľovú, však naše právo je: deň aj noc nad tým rozmýšľať, či sa tie pravdy nedajú zvrátiť; si slobodný, môžeš odísť. Zajtra ráno o 9. hodine dostaneš odpoveď.“

Zločinec sa poklonil a odišiel. Bolo po súde. Sudca ale hovorí: „Zajtra túto vec dokončíme. Pridite zase všetci.“

Shromaždení sa rozišli. —

Na druhý deň bola dvorana plná. Ale sudca len nemí sedel, hlavu opretú o dľaň. Žiadnu otázku nepredložil, s nikým nič nehovoril. Tu sa bje 9. hodina. Sudca vstane a prehovorí: „Teraz je čas, včerajšiu záležitosť dokončiť; ale musíme to nechať tak, lebo koho sa to týka, nie je tu.“

„Ba tu som,“ očuť jedon hlas a zločinec predstúpi a pokloni sa.

„No dobre!“ odvetí sudca. „Tvoja tretia pravda, nie je pravda. Všetci si teraz prišli dobrovoľne, nikto ňa neťahal sem. Strážnici odvedte ho! Pôjde na šibenicu!“ — A tak sa stalo; nebol si dost chytrým.

Strýčko Ferdinand.

Záverečné účty „Gazdovsko-potravného spolku“ v Kútoch 20. oktobra 1903.

I. Obrat.

Prijem.	Kor. hal.	Vydanie.	Kor. hal.
Zápisné	7—	Za tovar	73107.86
Na účastiny	4445—	Platy	2223.91
Za tovar	70087.20	Rozličné	5363.91
Rozličné	6340.60	Hotovosť	184.12
Súčet	80879.80	Súčet	80879.80

II. Súvaha.

Majetok.	Kor. hal.	Povinnosť.	Kor. hal.
Hotovosť	184.12	Účastiny	17080.—
Náradie	400.—	Zápisné	202.—
Spolkový dom s magazínom	7110.—	Požička na dom	1000.—
Dlžníci za tovar	4270.96	Dlh za tovar	5772.99
Tovar na sklade	19342.56	Reservná základina (1901)	810.34
Súčet	31307.64	Úroky od tej na rok (1902)	48.61
		Reservná základina (1902)	1274.88
		Nevyplatené úroky (1901)	810.34
		„ „ (1902)	1274.88
		Čistý osov	3033.60
		Súčet	31307.64

III. Účet zo ztráty a zisku.

Ztráta.	Kor. hal.	Zisk.	Kor. hal.
Platy	1696.—	Zisk na tovare	5652.94
Bytné	400.—		
Poistné	43.04		
Rozličné	200.—		
Daň	280.30		
Čistý osov	3033.60		
Súčet	5652.94		

František Deutsch,
pokladník

Ján Jehlička,
tajomník

Štefan Pukančík,
predseda.

Prítomné záverečné účty byly skrze dozerajúci výbor preskúmané a za správne uznané:

Jozef Matulay.

Jozef Balga,

Ján Polák.

Kováčske nástroje!

Sú na predaj v cene 45 zl.

t j. 90 kor.

u pána Heinricha Tittla,

vo **Veľkých Levároch**,

== Číslo 82. ==

Vianočné hry!!!

Narodenie Pána . . . 20 hal.

Vítazstvo Messiaša . . . 20 „

Príchod Spasiteľa . . . 25 „

všetky 3 za 60 hal.

sú k dostaniu

u **J. Teslíka v Skalici**,

a u knhokupcov.

Do Šaštína a okolí!

Dávam všem cteným pánom občanom
na známost, že som svoj

širačnický závod

založený r. 1881. od 1. Nov. t. r. pre-
šahoval ku kláštoru naproti sv. Trojici (do
prostredného zeleného krámu), a prosím
ctených pánov odberateľov o ďalšiu dôveru
a budem sa usilovať vždy s dobrým zbožím
poslúžiť.

S úctou oddaný
Ferdinand Saitz
širačnický majster.

Ve prospěch Ústředni Matice školské.

Humpolecké súkna

a lodny. **Dámske lodny.**

Módne látky oblekové, látky na svrchníky a have-
lky, z čistej ovčej vlny v ľavných cenách odporu-
čuje:

KAREL KOČIAN,
súkenický a prvý zasielateľský obchod
v **Humpolci.**

Vzorky k nahliadnutiu zasielajú sa franco.

Každá sporivá gazdina

používa

KOLÍNSKEJ

Kávovej Prísady SO SOKOLOM

a dociely tým výdatnej, chutnej a pekne
zbarvenej kávy.

Továrny: v Kolíne a v Prostejove. (Morava.)

Jediná dielna na Morave pre výrobu huslí!

Josef Lidl, Brno. (Morava)
Zelný trh č. 11.
(ve vlastním domě)
Továrna výroba hudobných
nástrojov.
18
Prisázný znalec c. k. zemského súdu.
Cenník na požiadanie zdarma.
Vývoz do všetkých dielov sveta.

Mydlo „Palacký“
je najlepšie český vý-
robok.
Práca ľahká
účinnok prekvapujúci!
Prádo biele ako sneh!
Ján Vilímek,
továrň na mydla v LIPNIKU,
nad Bečvou. (Morava.)

Odporúčam ct. obecnstvu

môj hlavný sklad

z Luhačovickou Kiselkou

pre Holič

Ján Hajóssy,

hospodský.

Vzorky zdarma!

Firma kresťanská!

Lodenové sukne,

polovlnené rôznych ba-
riev, 1 kus 65–70 kor.
100 kusov 60–65 zl.,
detské sukenky 20 kr.
dobirkou zasiela:

I. Česká výroba a vývoz sukni
Lodenových

Adolfa Jelínka

v Lísku, p. Jimramov. (Morava.)

Nehodiaci sa tovar buď vymením alebo
vezmu späť a peniaze vrátim!!

Každá nespokojnosť vylúčená!!

Kostolné sviece,

pravé voskové, polvoskové,

stearinové hladké i krásnené,

stĺpky, sviečky obetné a

stromkové,

sviečky stearinové a parafínové tabulové,

vozové lampášové,

všetky druhy voskového zbožia,

tiež perník struhací,

a jemný zákuskový,

doporučuje najodbornejši zuuod kontinentu, firmy.

V. Zbořil a syn

první moravská továrna na voskové

zbožie a perník.

v **Bystřici** pod Hostýnem (Morava.)

Založeno r. 1858.

Odborné vysvedčenie z L'ublanc, Maria Cell, MI
Boleslav, Paríž, Dojenu Côte d' Or, Litomeric
Prahy atď.